

Νίκος Κρασάκης

Με τη διαδικασία των συνελεύσεων ενόψει της **5ης Συνδιάσκεψης** να έχει ήδη ξεκινήσει, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** μπαίνει σε τροχιά **ανασυγκρότησης** του δυναμικού της και των Τοπικών της Επιτροπών. Μια διαδικασία που έως τώρα δείχνει τόσο την αντοχή και τις δυνατότητες αυτού του πολιτικού χώρου, όσο και τις δυσκολίες και τους προβληματισμούς αρκετών αγωνιστών της για το μέλλον.

Η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι ένας σημαντικός σταθμός και αποκτά την περίοδο που γίνεται μια **ευρύτερη σημασία για την μαχόμενη και αντικαπιταλιστική αριστερά**. Πρώτα απ' όλα με την επεξεργασία των Θέσεων του ΠΣΟ. Της εκτίμησης για τη νέα κατάσταση της πολύπλευρης κρίσης του καπιταλισμού και του πολέμου. Της εκτίμησης των εξελίξεων και των αγώνων, των πολιτικών ρευμάτων και των τάσεων που διαμορφώνονται στην χώρα μας και διεθνώς. Της διαμόρφωσης του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης στις σημερινές συνθήκες σε σύνδεση με την επαναστατική προοπτική. Την εκτίμηση για την πορεία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, την κρίση της και τις προϋποθέσεις υπέρβασής της στην κατεύθυνση της ανασυγκρότησης συνολικά της αντικαπιταλιστικής-επαναστατικής Αριστεράς και της συμβολής της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε αυτή. Θα απαντήσει και στο ερώτημα των βουλευτικών εκλογών, το οποίο είναι άλλης ποιότητας από την κοινή δράση ή τη συνεργασία στο κίνημα.

Το αναγκαίο πρόγραμμα είναι το βασικό στοιχείο κάθε ενωτικής προωθητικής προσπάθειας

Πάνω σε αυτή την βάση επιδιώκουμε τόσο η πορεία προς την Συνδιάσκεψη όσο και ακόμα περισσότερο μετά από αυτή να αξιοποιηθεί για να ανοίξει δρόμο για τη συσπείρωση νέων κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων, ρευμάτων και αγωνιστών, στην κατεύθυνση του αντικαπιταλιστικού προγράμματος και μετώπου που έχει ανάγκη η εποχή μας. Να γίνει αφετηρία για τον αναγκαίο πολιτικό διάλογο απευθυνόμενη σε όλο το δυναμικό, οργανωμένο και ανένταχτο, που επιθυμεί και μπορεί να συμβάλει σε αυτό αξιοποιώντας πλούτο μορφών επικοινωνίας και αλληλεπίδρασης.

Από αυτή την σκοπιά η δημιουργία της «**Πρωτοβουλίας για την ενωτική κίνηση της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς**» με την συμμετοχή και μιας δύναμης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν βοηθάει. Πρόκειται για μια πρωτοβουλία συνύπαρξης, με διακηρυγμένη πρόθεση την κοινή εκλογική κάθοδο, ανάμεσα σε δυνάμεις που επικαλούνται το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, και δυνάμεις που προσβλέπουν σε ένα πρόγραμμα «άμεσης ανακούφισης» του λαού, που δεν υπερβαίνει τη φιλολαϊκή διαχείριση του καπιταλισμού με προοπτική την ενότητα με την ρεφορμιστική αριστερά.

Η συζήτηση στο Studio επιβεβαίωσε την εκτίμηση αυτή και με το παραπάνω!

Στη συζήτηση αυτή όλες οι δυνάμεις επιβεβαίωσαν την γραμμή τους, χωρίς κάποια ουσιαστική διαφοροποίηση. Δεν τέθηκαν στη δημόσια συζήτηση και αντιπαράθεση τα προγραμματικά ζητήματα και οι **σημαντικές διαφορές** που χωρίζουν τις δυνάμεις της πρωτοβουλίας μεταξύ τους (πόλεμος στην

Ουκρανία, ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί, ελληνοτουρκικά, κρίση, περιβάλλον, στάση απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ και το ΜΕΡΑ 25 κλπ.), ούτε τα σοβαρά ζητήματα πολιτικού εκφυλισμού που αμαυρώνουν την αριστερά και τα οποία επαναλαμβάνονται διαρκώς από μια από τις δυνάμεις που συμμετείχαν. Οι επαναλαμβανόμενες για μήνες επικλήσεις στην «ενότητα», χωρίς αναφορά στην προγραμματική βάση καταλήγουν στην καλύτερη περίπτωση σε μια διαδικασία αδιέξοδη και στη χειρότερη σε ένα θερμοκήπιο συμβιβασμών ανάμεσα σε ριζικά διαφορετικές γραμμές.

Οι τοποθετήσεις και στην συγκεκριμένη εκδήλωση επιβεβαίωσαν ότι δεν υπάρχει κοινό έδαφος για πολιτική-εκλογική συνεργασία με τις δυνάμεις της ΛΑΕ. Σημαντικό κομμάτι των τοποθετήσεων όλων σχεδόν των δυνάμεων που πήραν τον λόγο επικεντρώθηκε στην **άρνηση της συνεργασίας με το ΜΕΡΑ25**, λογική που υπερασπίστηκε **μόνο η ΛΑΕ**.

Το κύριο ζήτημα δεν είναι αν τελικά θα συνεργαστεί η ΛΑΕ με το ΜΕΡΑ25 ή όχι. Η κατάληξη εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Το θέμα είναι η πολιτική γραμμή που οδηγεί στο ΜΕΡΑ25

Αν και η διαφοροποίηση όλων από την λογική της εκλογικής συνεργασίας με το ΜΕΡΑ25 είναι θετική, το κύριο ζήτημα δεν είναι αν τελικά θα συνεργαστεί η ΛΑΕ με το ΜΕΡΑ25 ή όχι. Η κατάληξη εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, όπως την θέληση του ΜΕΡΑ25, τους όρους της συνεργασίας, πιθανές κατανομές εδρών κλπ. Το θέμα είναι **η πολιτική γραμμή που οδηγεί στο ΜΕΡΑ25**. Και η γραμμή αυτή είναι ξεκάθαρη. Άμεσο πρόγραμμα χωρίς αντικαπιταλιστικούς στόχους, «μεγάλη αριστερά» τύπου Μελανσόν για να επιδράσουμε στην κεντρική πολιτική σκηνή. Αυτή η γραμμή που προφανώς αναιρεί το **πρόγραμμα** και την **αυτοτέλεια** της αντικαπιταλιστικής / επαναστατικής αριστεράς θα αναπαράγεται και θα οδηγεί διαρκώς στην «διαπραγμάτευση» με το ΜΕΡΑ25 ή άλλα τέτοιου τύπου κόμματα και για αυτό είναι ασύμβατη με την **ανεξαρτησία της αντικαπιταλιστικής αριστεράς**. Όχι απλά η κατάληξή της.

Έτσι τα επιχειρήματα ότι η «Πρωτοβουλία» δημιουργήθηκε με ορίζοντα την εκδήλωση αυτή, ότι η εκδήλωση είναι το «τέλος μιας εξάμηνης διαδικασίας και όχι η αρχή της» και έχει ως στόχο της να «ξεκαθαρίσουν όλες οι δυνάμεις σε μια δημόσια συζήτηση σε τι είναι διατεθειμένες να δεσμευτούν» αποδείχτηκαν έωλα και σε μεγάλο βαθμό χειριστικά του κόσμου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ως εκ τούτου η συνέχιση της συγκεκριμένης πρωτοβουλίας σε προεκλογική περίοδο δημιουργεί αντικειμενικά σύγχυση και διχάζει την ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τη δυνατότητα συνεργασίας ανάμεσα σε δυνάμεις με ριζικά διαφορετική πολιτική.

Η μάχη των εκλογών δεν είναι ανεξάρτητη από την ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Ο κόσμος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της αντικαπιταλιστικής ανατροπής θα σηκώσει ξανά το ανάστημά του ενάντια στην υποχώρηση προς ένα «χαλαρό», μισορεφορμιστικό-αντινεοφιλελεύθερο ρεύμα, χωρίς πρόγραμμα και συμφωνία στα βασικά ζητήματα της περιόδου, χωρίς το αναγκαίο στρατηγικό βάθος, συμπληρωματικό σε τελική ανάλυση της ρεφορμιστικής αριστεράς και των «δημοκρατικών δυνάμεων», που είναι πορεία αποδυνάμωσης και ήττας.

Αντίθετα καλούμαστε όλοι και όλες να δώσουμε και αυτή τη μάχη με λογική συσπείρωσης κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων και ρευμάτων στη βάση του υπεραναγκαίου σήμερα **αντικαπιταλιστικού προγράμματος**, για μια ισχυρή και αυτοτελή αντικαπιταλιστική αριστερά και στόχο την ανασυγκρότησή της. Το ερώτημα αυτό έχει τεθεί κι άλλες φορές σε εκλογικές μάχες και έχει απαντηθεί αποφασιστικά από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τον κόσμο της.

Η **αντικαπιταλιστική αριστερά** αποτελεί μετά από δεκαετίες αγώνων, ένα ορατό, με πανελλαδική δικτύωση και μια ορισμένη σχετικά μαζική κοινωνική βάση πολιτικό ρεύμα, με βασικό εκφραστή την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Χωρίς ίχνος υποτίμησης, αντίθετα με σεβασμό στην κάθε δύναμη που παλεύει, απευθύνει ανοιχτό κάλεσμα για την ανασυγκρότηση του αντικαπιταλιστικού μετώπου. Αναπτύσσοντας όμως το

κεκτημένο της. Όχι γυρνώντας πίσω σε δρόμους δοκιμασμένους και αποτυχημένους!

Πηγή: ***PRIN***